

Ukraina sõjapõgenike eluase

14.09.2022

Lühiülevaade uuringule vastanutest

Selle lühianalüüsi andmed on pärit uurimisprojektist „*Temporary protected Ukrainians and other Ukrainians in Estonia, 2022*“, mille viisid läbi Tartu Ülikool ja Turu Ülikool, uurimisgrupi juht oli Jussi S. Jauhainen (Tartu Ülikool, Turu Ülikool)

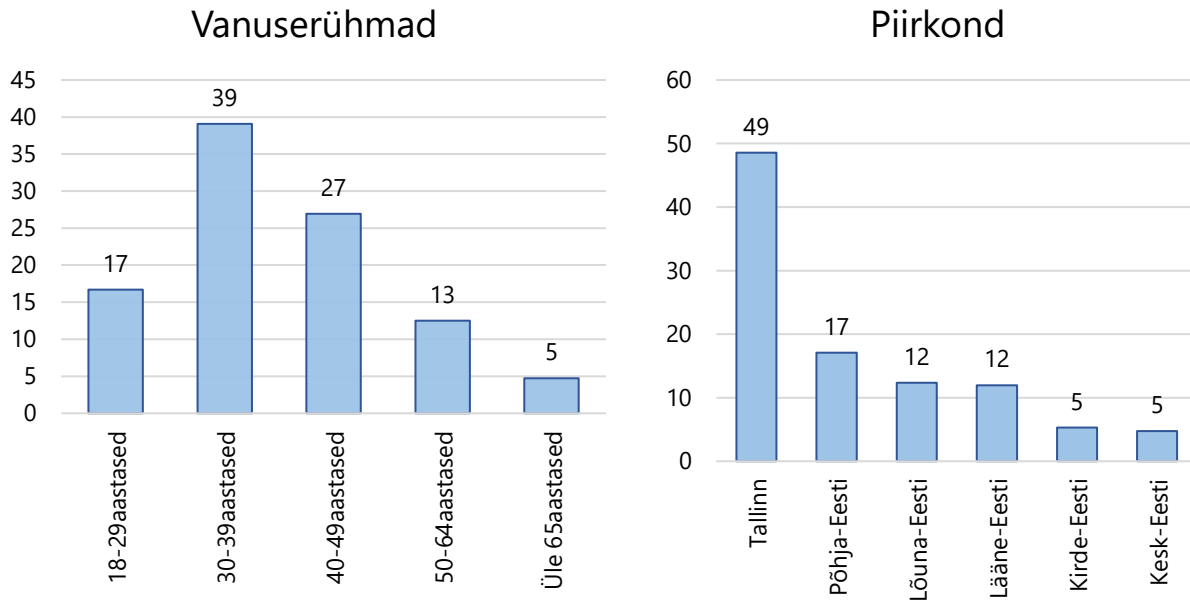
Andmed pärinevad juunis 2022 läbiviidud küsitlusest, millele vastas kokku 527 inimest, kellest 500 oli Eestis saanud juba ajutise kaitse (95%). Ülejäänud 27st 13 ootasid vastust ajutise kaitse saamise osas, kuus viibisid Eestis piiramatu elamisloaga, kaks viisa alusel, viis polnud ühtegi luba veel taotlenud ning üks vastaja ei osanud oma staatust Eestis hinnata.

Vastajatest 91% (477) olid naised ning 9% mehed. Vastanutest 61% olid kaasas lapsed (nii enda kui ka kellegi teised lapsed) vanuses 0-17 aastat. Vastanute seas oli kõige enam 30-39aastaseid (39%) ning 40-49aastaseid (27%). Neid, kes ei kuulunud enam tööealise elanikkonna hulka oli kokku 5%.

Piirkondade jaoks kasutati uuringus NUTS3 jaotust, mida kohandati analüüsi jaoks sobivaks. Piirkonnad on järgmised:

- Tallinn;
- Põhja-Eesti – Harjumaa (välja arvatud Tallinn);
- Lääne-Eesti – Hiiumaa, Läänemaa, Pärnumaa, Saaremaa;
- Kesk-Eesti – Järvamaa, Lääne-Virumaa, Raplamaa;
- Kirde-Eesti – Ida-Virumaa;
- Lõuna-Eesti – Jõgevamaa, Põlvamaa, Tartumaa, Valgamaa, Viljandimaa, Võrumaa.

Piirkonniti oli kõige sagedasem elukoht Tallinn (49%), järgnes Põhja-Eesti ehk ülejäänud Harjumaa (17%). Seega elas Harjumaal kokku 66% vastanutest (joonis 1). Kõrgharidusega oli vastanutest 62%.

Joonis 1. Ukraina sõjapõgenikud vanuserühma ja elukoha piirkonna järgi, %

Ukraina sõjapõgenike eluase

Küsitlusele vastanud Ukraina sõjapõgenikud elasid kõige sagedamini eraldi korteris või majas (45%). 29% vastanutest elas hotellis või hostelis, 14% jagatud korteris või majas ning 9% oli majutatud laeva. Ootuspäraselt oli hotellis või hostelis elajaid rohkem nende seas, kes jõudsid Eestisse aprillis või mais (vastavalt 35% ja 38%). Samuti oli laevas elajate seas rohkem neid, kes olid Eestisse hiljem jõudnud. 19% maikuu saabunutest elas küsitluse läbiviimise ajal laevas. Eraldi korteris elas 52% neist, kes jõudsid Eestisse märtsikuu – neil on olnud rohkem aega tegeleda endale elukoha otsimisega ning tõenäoliselt on neil olnud ka suurem valik üüriturul. Lastega Eestis viibijate seast oli 51% leidnud endale elukoha eraldi korteris või majas. 49% Tallinnas elavatest sõjapõgenikest elas eraldi korteris või majas ning 30% kas laevas või hotellis või hostelis. Lõuna-Eestis oli hostelis või hotellis elajate osakaal üsna suur (52%) ning eraldi korteris või majas elajate osakaal madalam kui teistes piirkondades (38%). Samal ajal oli põgenike hulk, kes saabusid juba märtsis ning kellel on olnud teoreetiliselt pikem aeg endale oma eluase leida, Lõuna-Eestis suurem kui teistes piirkondades (65%). Kõige suurem oli eraldi korteris või majas elajate osakaal Kirde-Eestis (89%) ning väikseim Lääne-Eestis (24%) (tabel 1).

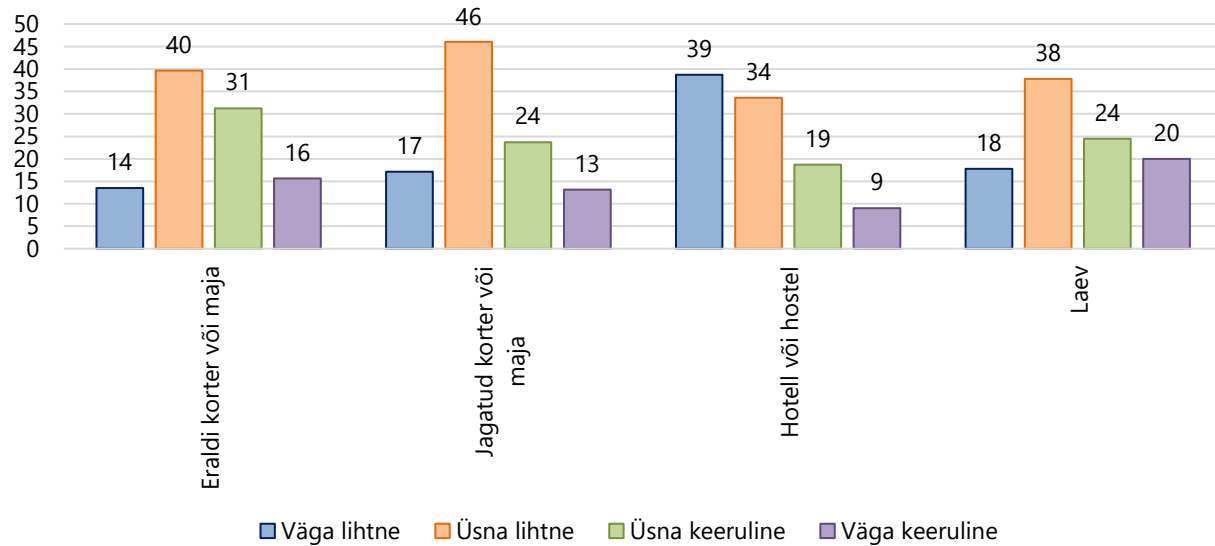
Tabel 1. Ukraina sõjapõgenike majutuskohad

Grupp	Eraldi korter või maja %	Jagatud korter või maja %	Hotell või hostel %	Laev %	Muu %	N
Sugu						
Mehed	32	14	30	24	0	50
Naised	46	14	29	7	3	477
Vanuserühm						
18-29aastased	43	17	31	9	0	88
30-39aastased	49	12	31	6	3	206
40-49aastased	51	16	24	6	3	142
50-64aastased	29	17	33	18	3	66
Üle 65aastased	32	12	32	16	8	25
Eestise saabumise aeg						
märts.22	52	16	25	5	2	313
apr.22	39	13	35	9	4	124
mai.22	28	11	38	19	4	90
Lapsed						
Lapsed Eestis	51	12	27	7	3	322
Pole lapsi Eestis	36	18	33	11	2	205
Piirkond						
Kesk-Eesti	44	4	52	0	0	25
Kirde-Eesti	89	7	4	0	0	28
Lõuna-Eesti	38	8	52	0	2	65
Lääne-Eesti	24	8	65	0	3	63
Põhja-Eesti	40	18	39	0	3	90
Tallinn	49	18	12	18	3	256
Kokku	45	14	29	9	3	527

Märkus: siin ja edaspidi – välja toodud erinevused rühmade vahel on statistiliselt olulised, kui pole teisiti kirjutatud.

Kokku ütles 60%, et majutuskoha leidmine oli kas lihtne või väga lihtne. 26% vastajatest aga leidis, et elukoha leidmine oli üsna keeruline. Majutuskohade kaupa vaadates on näha, et need inimesed, kes elasid küsitluse hetkel hotellis või hostelis leidsid pigem, et majutuskoha leidmine oli lihtne või väga lihtne. See võib olla tingitud sellest, et kui sõjapõgenikul polnud saabudes endal kohta kuhu minna (sõbrad, tuttavad pereliikmed), siis paigutati ta saabumisel Sotsiaalkindlustusameti poolt pakutavale pinnale (siia hulka kuuluvadki ka hotellid ning hostelid) ning seega ei olnudki vähemalt esmase elukoha leidmine väga keeruline. Need sõjapõgenikud, kes elasid eraldi korteris või majas, ütlesid 31% juhtudest, et majutuskoha leidmine oli üsna keeruline ning 16% juhtudest, et oli väga keeruline. See

on kooskõlas meedias ilmunud lugudega Ukraina sõjapõgenike diskrimineerimisest üüriturul^{1,2} (joonis 2).

Joonis 2. Hinnang majutuskoha leidmise lihtsusele majutuskoha tüüpide järgi, %. N=527

2022. aasta märtsis ning mais saabunutest hindas majutuskoha leidmist kas lihtsaks või väga lihtsaks vastavalt 61% ja 68% juhtudest. Märtsis võis olla majutuskohade valik suurem ning maikuu saabunute seas oli enam neid, kes elasid kas hotellis, hostelis või laevas (57%), mis viitab, et nad elasid pigem riigi poolt pakutavalt elamispiinal ning vastused viitavad, et elukoha leidmine polnud väga keeruline, kuivõrd selle kohta võidi infot saada näiteks vastuvõtukeskustest.

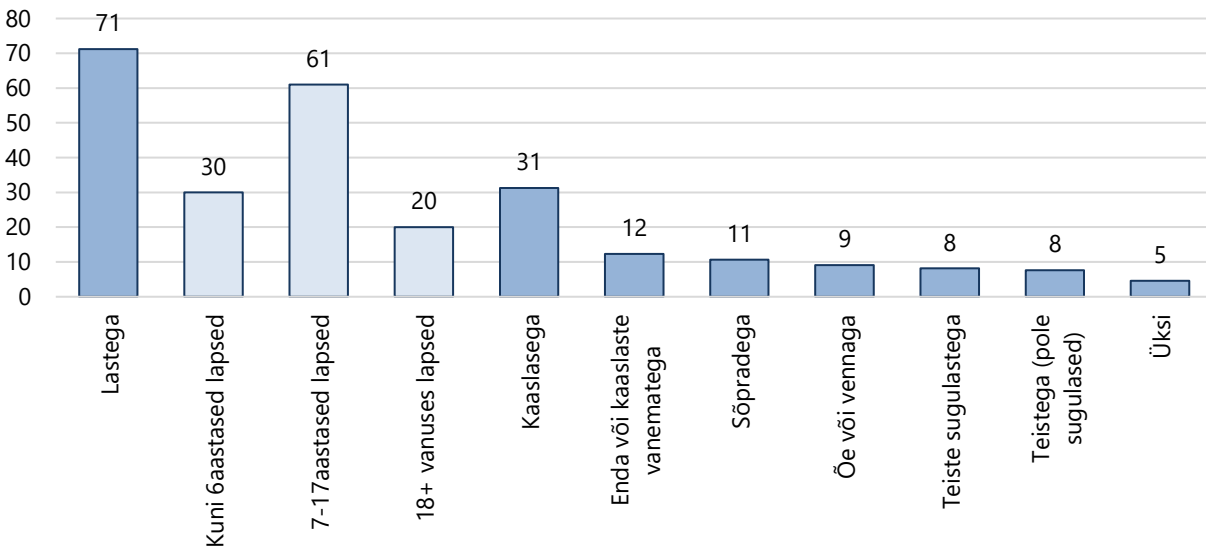
Piirkonniti oli kõige keerulisem leida majutuskoha Kirde-Eestis, kus üsna keeruliseks või väga keeruliseks pidas majutuskoha leidmist kokku 54%. Tallinnas, kus elas uuringu läbiviimise hetkel kõige rohkem uuringule vastanud sõjapõgenikke, pidas majutuskoha leidmist üsna keeruliseks või väga keeruliseks 45% vastanutest. Kõige lihtsam oli majutuskoha leida Kesk-Eestis (väga lihtne või üsna lihtne oli see 72% vastanute jaoks). Samas elas Kesk-Eestis võrdlemisi vähe küsitlusele vastanud sõjapõgenikke (kokku 25).

¹ <https://ekspress.delfi.ee/number/96290597/artikkel/96335809/uurileandjad-ukrainlastele-ei-halasta-ootame-kodumaiseid-uurilisi-lapsed-siia-ei-mahu-otsige-endale-muu-elukoht>

² <https://www.err.ee/1608642958/majutuskohades-on-ukraina-pogenike-hulk-vahenenud-polee-vorra>

Kellega koos elavad Ukraina sõjapõgenikud?

71% vastanutest elas koos lastega, sh 30% vastanutest elas koos lastega vanuses kuni kuus eluaastat, 61% elas koos 7-17aastastega ning 20% koos enda või kellegi teise täisealiste lastega. Ligi kolmandik (31%) vastanutest elas koos oma kaaslasega³. Enda või kaaslase vanematega elas koos 12% vastanutest. 5% küsitlusele vastanutest elas Eestis üksi (Joonis 3).

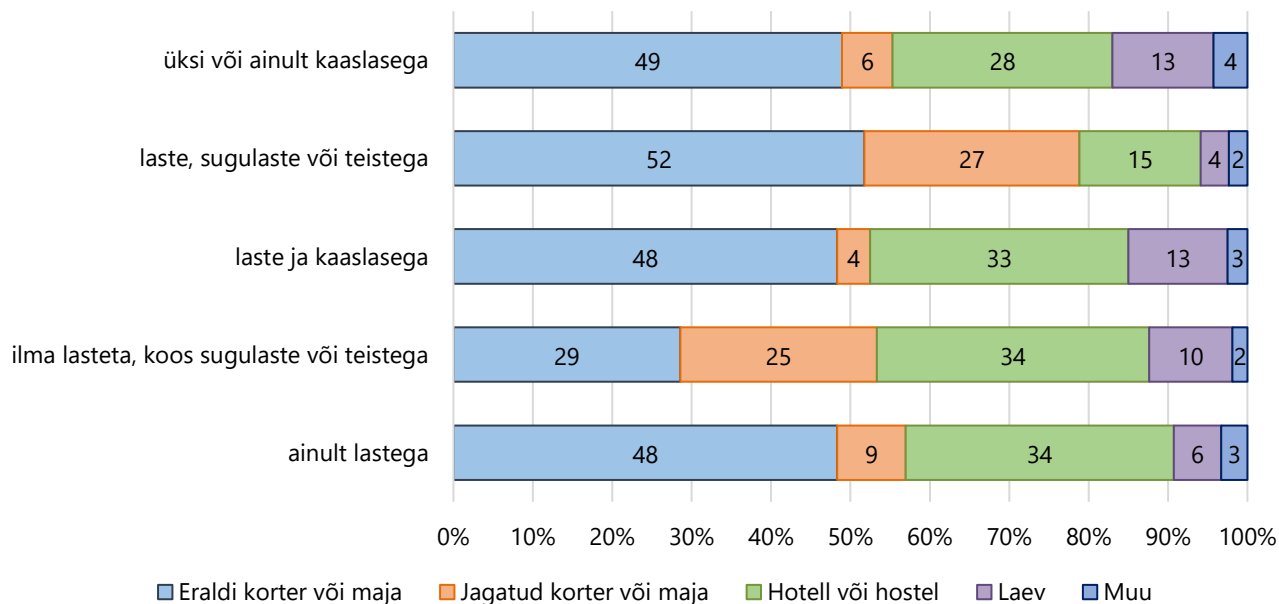
Joonis 3. Ukraina sõjapõgenikega samas majutuskohas elavad inimesed, %. N=527

Edasiseks analüüsiks moodustati rühmad, mis kajastavad erinevaid võimalikke kooselamise vorme. Rühmad on järgmised, kus vastaja elab koos:

- ainult lastega (vastaja koos oma ala- ja täisealiste lastega);
- laste ja kaaslasega (vastaja koos oma kaaslase ning ala- ja täisealiste lastega);
- laste, kaaslase, sugulaste või teistega (vastaja koos oma kaaslase ning ala- ja täisealiste lastega, lisaks veel kas sugulased (enda või kaaslase vanemad, õed-vennad või teised sugulased või sõbrad ja tuttavad ning teised inimesed, kes pole ei sugulased ega sõbrad ja tuttavad);
- laste, sugulaste või teistega (vastaja koos oma ala- ja täisealiste lastega, sugulaste või sõprade või kellegi teistega);
- üksi või ainult oma kaaslasega;
- sugulaste või teistega (vastaja koos oma või kaaslase vanematega, õdede-vennadega või teiste sugulastega või teiste inimestega).

³ Siinkohal peab märkima, et see ei tähenda, et Eestisse saabuti koos oma kaaslasega. Võib olla olukordi, kus kaaslane oli näiteks juba Eestis ning pärast sõja puhkemist saabus ka ülejäänud perekond.

Peaaegu kõikides rühmades⁴ elati uuringu läbiviimisel hetkel kõige sagedamini eraldi korteris või majas. Erand oli vaid rühm, kus koos elati sugulaste või sõprade tuttavate või suisa võõraste inimestega. Nende seas elas eraldi korteris või majas 29% vastanutest. Need inimesed, kes elasid koos laste, sugulaste või teiste inimestega, elasid teistest sagedamini ka jagatud majas või korteris (27%). See on ka ootuspärane, kuna tegemist on rühmaga, kus tõenäoliselt elab koos seltskond, kes võisid Ukrainas elades moodustada eraldi leibkonnad, kuid Eestis elavad koos ühel pinnal. Pea kõikides rühmades oli hotellis või hostelis viibijate osakaal umbes kolmandik. Erand on rühm, kus koos elati laste, sugulaste või teistega (15%) (joonis 4).

Joonis 4. Ukraina sõjapõgenike majutuskohad kooselamise rühmade kaupa, %. N=508

46% Ukraina sõjapõgenikest vastas⁵, et nendega koos elas ühes eluruumis 3–4 inimest, 31% juhtudest, et elati kahekesi ühes eluruumis. 14% elas koos 5–6 inimesega, üksik elas 5% vastanutest ning rohkem kui seitsme inimesega jagas elukohta 4% vastanutest.

⁴ Sellel joonisel jäeti välja rühm „laste, kaaslase ja sugulaste või sõprade-tuttavate või teiste inimestega“, kuna vaatluste arv oli väga väike.

⁵ Koos elavate inimeste arv ühe majutuskoha kohta võib olla pisut alahinnataud. Nimelt selgus andmeanalüüsi käigus, et mõnel juhul oli inimene vastanud küsimusele: „Mitu inimest elab **koos Teiega** eluruumis“ vastusega „1“, kuid samal ajal oli ta valinud küsimuse: „Kellega Te koos elate?“ vastusevariantide seast näiteks vastusevariante „lapsed“, „kaaslane“ jne. Vastuste ümberkodeerimisel eeldasime, et vastaja on pigem vastanud õigesti küsimusele, kus palutakse konkreetselt nimetada, kellega ta koos elab.

Hotellis ja hostelis või laeval elavad Ukraina sõjapõgenikud

Hotell, hostel või laev on elukohad, mis on loomult ajutised ning kus inimesed saavad elada vaid piiratud aja. Kokku elas ajutistel pindadel 200 inimest ehk 38% vastanutest, sh 56% mais ja 44% aprillis Eestisse saabunud vastanutest. Samas elas küsitluse eluviimise ajal hotellis, hostelis või laevas endiselt 30% märtsikuus saabunutest. Vaadates neid inimesi lähemalt, siis selgub, et 50% märtsis Lõuna-Eesti piirkonda saabunutest elasid uuringu läbiviimise hetkel endiselt kas hotellis või hostelis. Tallinnas oli see näitaja 11%. Seega võib eeldada, nendel inimestel oli vaja leida endale püsiv elukoht võimalikult kiiresti – 67% Lõuna-Eestis elavatest märtsis saabunud Ukraina sõjapõgenikest said elada oma senises elukohas vähem kui ühe kuu. Vaadates kv.ee kinnisvarakuulutuste statistikat, on näha, kuidas Eestis tervikuna vähenes kuu aja jooksul (märts 2022-aprill 2022) aktiivsete üürikuulutuste hulk 25% võrra. Suveperioodil on üürikuulutuste hulk küll kasvanud, kuid veebruari tasemele see ei jõudnud. Arvestades, et suve lõpul ja sügise alguses võib nõudlus üüripindade järel kasvada, muu hulgas üliõpilaste tõttu, siis võib eeldada, et Ukraina sõjapõgenikel võib korteri leidmine muutuda järjest keerulisemaks.

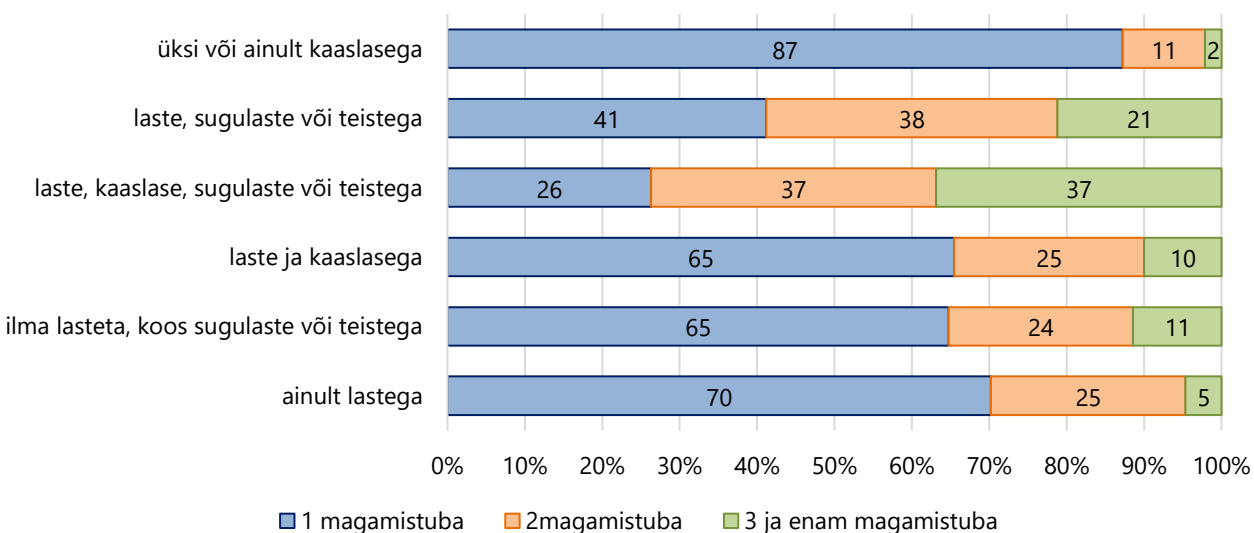
Hotellis, hostelis või laeval viibijate majutusega seotud kulud kattis Eesti riik kas osaliselt või täielikult 71% vastanutest. Ülejäänud ütlesid, et majutuse eest maksid nad ise või pereliikmete ja sõprade abiga. Eraldi elupinnale liikumiseks on aga vajalik piisav sissetulek. Ajutistel pindadel elavatest sõjapõgenikest oli tööga hõivatud 30% (kõikide Ukraina sõjapõgenike seas oli sama näitaja 34%), erinevaid sotsiaaltoetusi aga sai kas regulaarselt või mõnikord 76% ajutistel pindadel elanud vastanutest (kõikide Ukraina sõjapõgenike seas oli see näitaja 78%). Arvestades sõjapõgenike keskmist töötasu (786 eurot kuus) ning üha kasvavaid üürihindasid, siis võib arvata, et eraldi korteri üürimine on sõjapõgenike jaoks keeruline. Kv.ee hinnastatistika järgi on keskmine ruutmeetri hind kasvanud perioodil 2022. aasta märts kuni juuli 12%.

Elamistingimused

Elamistingimuste all analüüsitakse esimesena, kui palju on eraldi magamistube majutuskohas. 62% vastanutest elas majutuskohas, kus oli üks magamistuba. Neist, kes elasid ühe magamistoaga majutuskohas, elas 31% eraldi korteris või majas ning 11% jagatud majas või korteris. Ülejäänud elasid hotellis või hostelis ning laevas, kus ongi vaid üks ruum magamiseks. 27% kõigist vastanutest elas kohas, kus oli kaks magamistuba ning 11% elas majutuskohas, kus oli vähemalt kolm magamistuba.

Arvestades, et suur osa vastanutest elas majutuspinnal, kus on ainult üks magamistuba, võib eeldada, et elamispind on üsna rahvarohke. Need, kes elasid koos oma lapse (laste), kaaslase, mõne muu sugulase või teiste inimestega (sõbrad, tuttavad), elasid 26% juhtudest elamispinnal, kus oli vaid üks magamistuba. See tähendab, et ühe magamistoaga pidi toime tulema seltskond, mis koosnes vähemalt

neljast inimesest, sealjuures elas 47% neist eraldi majas või korteris ning 21% kas hotellis või hostelis või laevas. Samas peab meeles pidama, et neid vastanuid, kes elasid koos nii laste, kaaslaste, sugulaste või sõprade ja tuttavatega, on siiski üsna vähe (19 vastajat). Hoopis rohkem oli aga neid, kes elasid ainult koos lastega (151 vastajat). Nemad elasid samuti kõige rohkem majutuspinnaal, kus oli üks magamistuba (70%). Sealjuures 60% juhtudest, kus elati koos ainult oma lastega ning eluruumides elas vähemalt kolm inimest, elati samuti ühe magamistoaga elamispinnaal. Need, kes elasid Eestis koos sugulaste või teistega (sõbrad, tuttavad või võõrad inimesed) elasid samuti 65% ühe magamistoaga elamispinnaal. Sealjuures elas selles rühmas 42% neist, kel oli majutuskohas vähemalt kolm inimest, ühe magamistoaga eluasemel. Kuna selles rühmas võib olla nii, et tegemist pole otseste pereliikmetega, võib väiksel pinnaal elades olla probleeme privaatsusega. Enim elas suuremates elukohtades (rohkem kui kolm magamistuba) neid, kes elasid koos laste, kaaslaste, sugulaste või teistega (37%) ning kes elasid laste, sugulaste või teistega (21%) (joonis 5).

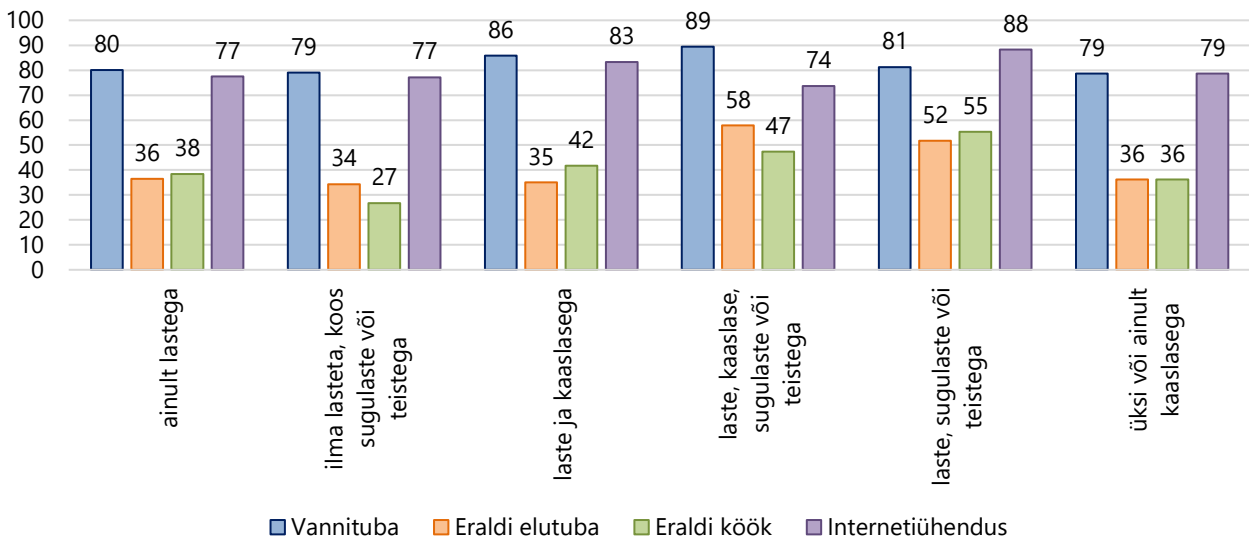

Joonis 5. Magamistubade arv majutuskaslaste rühmade kaupa, %. N=527

Neid, kes elas koos paljude inimestega (seitse ja enam), oli üsna vähe (kokku 19), nende seas oli võrdset (26%) nii neid, kes elasid ühe, kahe kui kolme magamistoaga pindaal. 5-6 inimesest koosnevad kooselamise rühmad elasid kõige sagedamini majutuskohas, kus oli kaks magamistuba (45%). 3-4 inimesega seltskonnad elasid pinnaal, kus oli üks (59%) või kaks (32%) magamistuba. Kahekesi kooselavad inimesed elasid enamasti (80%) ühe magamistoaga majutuspinnaal. Sellest võib järeldada, et pigem elatakse tihedalt koos. Suurem on privaatsete ruumide puudus nendes seltskondades, mis on suured ning kus elavad koos inimesed, kes pole ainult vastaja kõige lähedasem pere (lapsed, kaaslane).

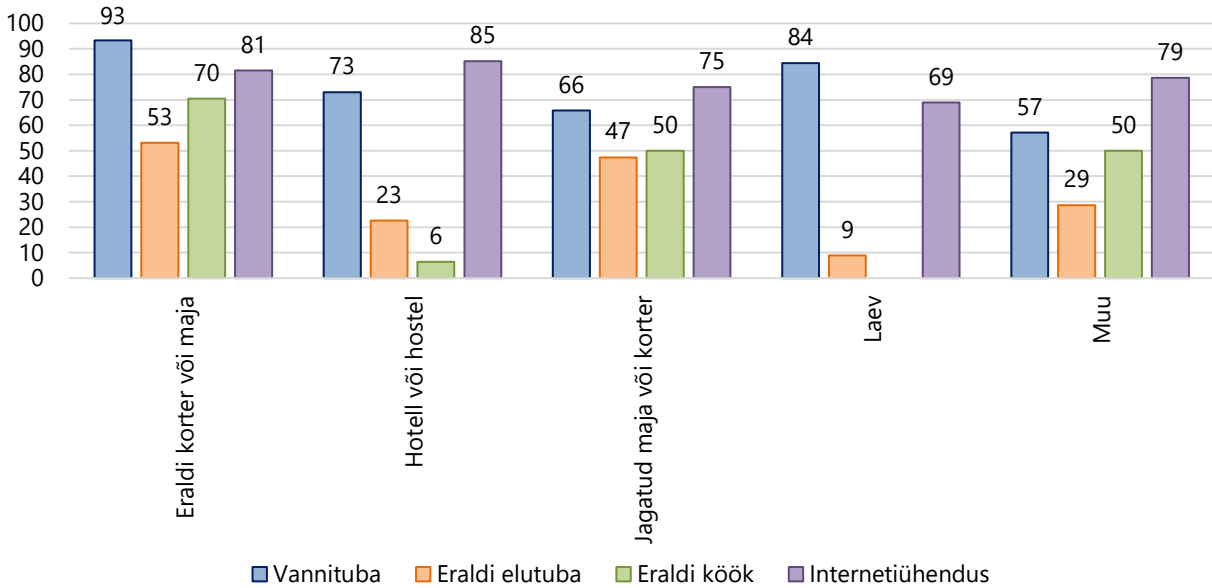
Vastanutest kokku 82% ütles, et nende eluruumides on eraldi vannituba, 39% on eraldi elutuba (siinkohal mõeldi seda, et tegemist on elutoaga, mida kasutatakse vaba aja veetmiseks jne), 40% oli olemas eraldi köök. Internetiühendus oli olemas 80% majutuskohades. Üldistest tulemustest on aga olulisem jälgida, millised on elamistingimused arvestades koos elavaid inimesi ning elukoha tüüpi.

Kõige sagedamini oli eraldi elutuba võimalik kasutada neil, kes elasid koos laste, kaaslase, sugulaste või kellegi teisega (58%) ning koos laste, sugulaste või teistega elajatel (52%). Suuremad seltskonnad elasid sagedamini ka suurematel pindadel, kus oli kolm ja enam magamistuba – laste, kaaslase, sugulastega koos elajatest sai 37% juhtudest kasutada vähemal kolme magamistoaga eluruumi. Teistel juhtudel oli eraldi eluruum olemas umbes kolmandikul vastanutest. Arvestades, et enamik Ukraina sõjapõgenikest elas majutuskohal, kus oli üks või kaks magamistuba, siis võib eeldada, et korteris või majas kasutatakse elutuba ka kellegi magamiseks mõeldud ruumina. Eraldi köök oli olemas kõige sagedamini neil, kes elasid suuremate seltskondadena (elati koos laste, sugulaste või teistega – 55%). Kõige vähem oli eraldi köök olemas neil, kes elasid vaid koos sugulaste või teiste inimestega (27%), samal ajal peab märkima, et viimased elasid teistest sagedamini ka hotellis, hostelis või laeval (kokku 44%) ning nendes majutuskohtades polegi enamikel juhtudel võimalik eraldi kööki kasutada. Eraldi vannituba oli kõikides rühmades vähemalt 79% olukordadest olemas – ka hotellis või hostelis ning laevakajutis on siiski sageli toa või kajuti juurde kuuluv pesemisruum olemas. Internetiühendus oli olemas kõikides rühmades vähemalt 74% (joonis 6).

Joonis 6. Elamistingimused majutuskaaslaste rühma kaupa, %, N=527

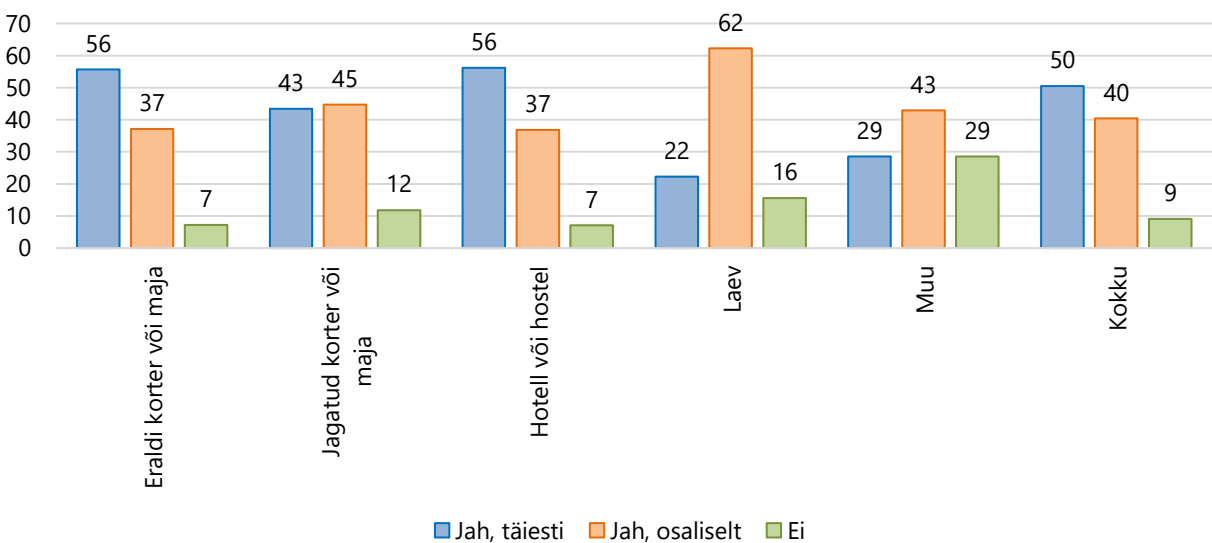
Eraldi korteris või majas elavatel Ukraina sõjapõgenikel oli 93% juhtudest olemas eraldi vannituba, 70% eraldi köök ning 53% juhtudest eraldi elutuba. Taaskord, kuna Ukraina põgenikud elasid üldiselt kohtades, kus magamistube oli vähem kui inimesi majutuskohas, siis võib arvata, et elutuba on samuti kellegi magamisruum. 23% hotellis või hostelis elavatest vastanutest ütles, et neil on eraldi elutuba ning 6% väitis sama köögi kohta. Võimalik, et siinkohal on tegemist tegelikkuses mõne ühiskasutuses eluruumi või köögiga. Ka laevas elajatest mainis 9% juhtudest, et neil on olemas eraldi elutuba, ka siin võidakse tegelikult silmas pidada ühiskasutatavaid ruume (joonis 7).

Joonis 7. Majutustingimused majutuskohtade tüübi järgi, %. N=527

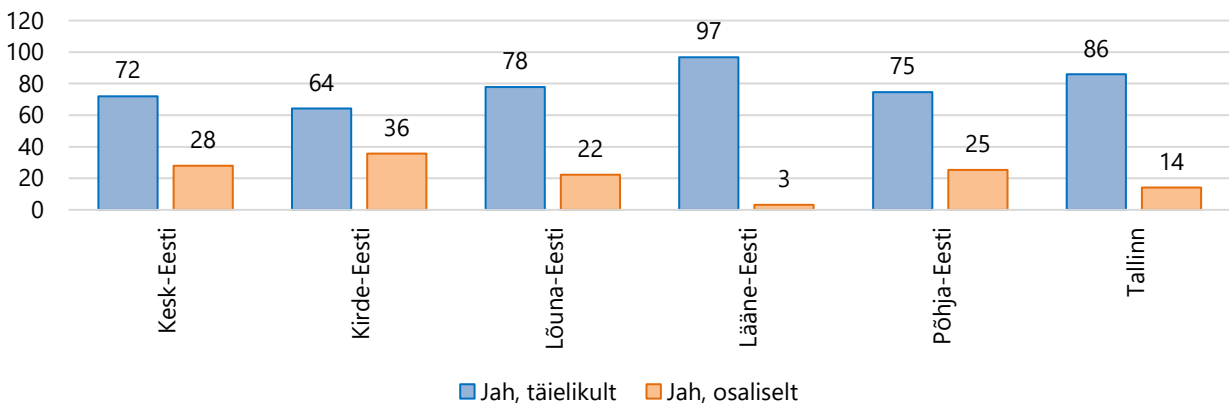
Rahulolu praeguse majutuskohaga ning tulevikuperspektiiv

Hoolimata mõnevõrra kitsastest tingimustest ning ka näiteks eraldi köögi ning elutoa puudumisest olid Ukraina sõjapõgenikud pigem oma majutuskohaga rahul. 50% vastajatest oli täiesti rahul, 40% osaliselt ning vaid 9% polnud oma majutuskohaga rahul. Kõige rohkem olid oma majutuskohaga täiesti rahul need, kes elasid eraldi korteris või majas ning hotellis või hostelis (56%). Kõige vähem aga olid rahul need, kes elasid jagatud korteris või majas (12%) ning need, kes elasid laevas (16%). Mõlemal grupil oli rahulolematuse põhjuseks peamiselt see, et pole piisavalt palju elu- ning magamisruumi (joonis 8).

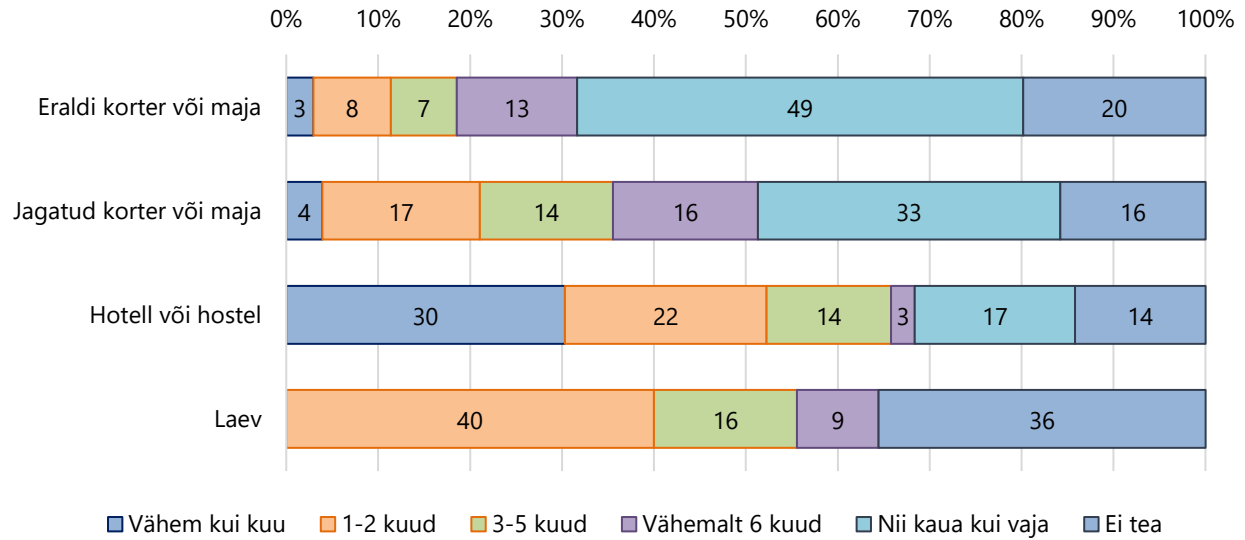
Joonis 8. Ukraina sõjapõgenike rahulolu majutustingimustega, %. N=527

Lisaks kitsastele tingimustele (44%) olid rahulolematuse põhjusteks veel eluruumi kehv seisukord (10%) ning asjaolu, et majutuskoht oli liiga kallis (13%). Lisaks mainiti veel jagatud vannituba, kööki ning naabreid. Sõjapõgenikud olid üldiselt oma elukoha piirkonnaga kas täiesti rahul (81%) või osaliselt rahul (17%). Oma elukoha piirkonnaga polnud rahul vaid 1% vastanutest (seitse vastanut). Vaadates vaid neid, kes olid piirkonnaga rahul, siis selgub, et täiesti rahul olid pea kõik need vastajat, kes elasid küsitluse läbiviimise ajal Lääne-Eestis (97%). Tallinnas elavatest olid piirkonnaga täiesti rahul 86%. Enim oli piirkonnaga osaliselt rahulolevaid Kirde-Eestis (36%) ning Kesk-Eestis (28%). Võimalik, et näiteks Kirde-Eesti puhul piirkonnaga rahulolematust osaliselt seotud töökohtadega – töötute osakaal Kirde-Eestis elavate sõjapõgenike seas oli 75%, mis oli märksa kõrgem kui Eestis tervikuna (55%). Kuid välistada ei saa ka teisi – eelkõige rahvuste konfliktiga – seotud probleeme (joonis 9).

Joonis 9. Rahulolu majutuskohta piirkonnaga piirkondade kaupa, %. N=520

32% Ukraina sõjapõgenikest teadis küsitluse läbiviimise ajal, et nad saavad oma elukohas elada nii kaua, kui on vajadus. Siiski on oluline tähele panna, et mõned majutuskohtad (hotell, hostel ja laev) on oma loomult pigem ajutised elamiskohad, teised (korter, maja) võiksid pigem olla püsivad. 49% ning 39% neist, kes elasid eraldi korteris, majas või jagatud korteris või majas arvasid, et saavad oma praeguses elukohas olla nii kaua, kuni neil on tarvis. Kõige kiiremini (vähem kui üks kuu) pidid uue elukoha leidma need, kes elasid hotellis või hostelis (30%), mis on ka ootuspärane, kuna tegemist ongi ajutise elukohaga. Need, kes elasid laevas, saavad seal enda hinnangul elada umbes 1–2 kuud. Üsna suur oli nende vastajate osakaal, kes ei teadnud, kui kaua nad veel oma elukohas elada saavad – laevas elajate puhul 36% ning eraldi korteris või majas elajate seas 20% (joonis 10).

Joonis 10. Kui kaua saavad põgenikud oma praeguses elukohas elada majutustüübi järgi, %. N=513

19% sõjapõgenikud, kes saabusid maikuuks, arvasid, et saavad oma praeguses elukohas edasi olla vähem kui kuu aega. Kuna mais saabunutest 38% elas hotellides ja hostelites ning 19% laevas, siis on see ka ootuspärane tulemus, kuna tegemist on ajutiste elukohtadega. Märtsis saabunute hulgas on aga lõige rohkem neid (36%), kellel oli kindlus, et elukoht on neil olemas nii kaua, kuni neil selleks vajadus on.